

MINISTEREN

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

Dato 21. december 2009
Dok.id
J. nr. 004-U10-005
Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K
Telefon 33 92 33 55

Kommunaludvalget har i brev af 1. december 2009 stillet mig følgende spørgsmål 37 (KOU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Simon Emil Ammitzbøll (LA).

Spørgsmål nr. 37:

Er det ministerens vurdering, at Københavns Kommunes beslutning om at hæve beboerlicenserne med 254 procent den 1. oktober 2010 er i overensstemmelse med vejlovens princip om, at sådanne afgifter skal være begrundet i færdselsmæssige forhold?

Svar:

Det fremgår af Borgerrepræsentationens beslutningsprotokol af 15. juni 2005, at Københavns Kommunes Borgerrepræsentation på sit møde af samme dato, traf beslutning om udvidelse af parkomatordningen og justering af takster og licenser. Det fremgår endvidere, at beboerlicenserne i 2010 forhøjes fra 175 kr. til 600 kr.

Det fremgår yderligere af beslutningsprotokollen, at beslutningen blev truffet "med henblik på en dæmpning af biltrafikken i myldretiden og en formindskelse af biltrafik, der cirkulerer i de tætte byområder for at lede efter parkeringsplads".

Parkeringslicenser på offentlige veje for beboere har hjemmel i § 92, stk. 1, i færdselsloven og i § 107, stk. 2, i lov om offentlige veje.

I henhold til færdselslovens § 92, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen som vejbestyrelse for sine kommuneveje med samtykke fra politiet træffe særlige bestemmelser om parkering og standsning. I forbindelse med en sådan afgørelse skal kommunalbestyrelsen navnlig varetage vejtekniske og trafikale hensyn, herunder hensynet til trafiksikkerheden og trafikafviklingen.

Ifølge vejlovens § 107, stk. 2, kan vejbestyrelsen – i samråd med politiet – bestemme, at der skal opkræves en afgift med henblik på at begrænse parkeringen på bestemte steder. Afgiften kan sættes i forhold til det tidsrum, i hvilket motorkøretøjerne holder parkeret.

Bestemmelsen tager ikke stilling til, hvor stor en afgift der må opkræves, og er ikke til hinder for, at der fx opkræves forskellige afgifter fra forskellige grupper af køretøjer eller trafikanter ud fra saglige hensyn.

Endvidere er der ikke krav om, at indtægten fra en sådan ordning skal benyttes til et specielt formål, hvorfor vejbestyrelsen i princippet kan benytte indtægten til andre formål end parkering.

Jeg kan herudover oplyse, at der i regi af Indenrigs- og Socialministeriet pågår et tværministerielt arbejde vedrørende kommunernes anvendelse af betalingsparkering og udviklingen på området.

Med venlig hilsen

Lars Barfoed